

MATICION INFORMATION CENTER	Subject Heading :	42328703
Date : ๒๙ S.A. 2542 Page : 6	Source : มติชน	No :
Keyword		

เลิกเถียงเรื่องเศรษฐกิจฟื้นตัว

การที่ติดตามการอภิปรายเรื่อง "ทิศทางเศรษฐกิจไทยตลอดปี 2000" ที่จัดโดยสมาคมเศรษฐศาสตร์ ธรรมศาสตร์ เมื่อเร็วๆ นี้ คงสับสนไม่น้อยว่าจริงๆ แล้วเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแล้วหรือยัง เพราะแม้ผู้อภิปรายเกือบทั้งหมดจะเห็นไปในทิศทางดี แต่ก็ยังมีบางคนเห็นว่าไม่มีแนวโน้มว่าจะฟื้นตัวเอาเสียเลย ผมเห็นว่าการถกเถียงกันว่าเศรษฐกิจไทยฟื้นตัวแล้วหรือไม่ ณ วันนี้ดูจะไม่ค่อยเป็นประโยชน์นักด้วยเหตุผลอย่างน้อย 2 ประการคือ

หนึ่ง คำว่าฟื้นตัวนั้นแต่ละคนเข้าใจแตกต่างกัน นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่หมายถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจหลังจากที่หดตัว บางส่วนก็ต้องการให้กินความไปถึงมีการแก้ไขโครงสร้างเศรษฐกิจแล้วและมีการเปลี่ยนแปลงในอีกหลายตัวแปรในทิศทางที่ดี บางก็เข้าใจว่าหมายถึงการเป็นปกติของระบบเศรษฐกิจ มีการทำมาค้าขายอย่างปกติ มีกำไรมีรายได้ในระดับใกล้เคียงกับก่อนวิกฤต ฯลฯ

สอง การฟื้นตัวซึ่งเป็นประเด็นทางวิชาการเศรษฐศาสตร์ปัจจุบันดูเหมือนได้กลายเป็นประเด็นทางการเมืองไปแล้ว

ถ้าใครบอกว่าเศรษฐกิจฟื้นตัวแล้วแสดงว่าอยู่อย่างฝ่ายรัฐบาล และใครที่บอกว่ายังไม่ฟื้นตัวคือพวกฝ่ายค้าน

ด้วยสองสาเหตุนี้จึงทำให้นักเศรษฐศาสตร์ที่มีความเป็นมืออาชีพและมีความเป็นกลางไม่ยอมออกมาแสดงความคิดเห็นในเรื่องฟื้นหรือไม่ฟื้นกันมากนัก ถึงแม้ว่าหลายคนจะรู้ข้อเท็จจริงอยู่เต็มอกตามข้อมูลเศรษฐกิจที่เปิดเผยในสาธารณชนก็ตาม จะมีก็แต่ นักการเมืองทั้งสองฟาก สื่อที่รู้จริงและไม่จริง อดีตนักการเมืองที่เคยเป็นนักวิชาการ ข้าราชการการเมืองที่มีความรู้ด้านเศรษฐศาสตร์ และพวกถือหางพรรคการเมืองทั้งที่รู้และไม่รู้เศรษฐศาสตร์อย่างแท้จริงออกมาแสดงความคิดเห็นกัน

ส่วนพวกข้าราชการที่รับผิดชอบด้านเศรษฐกิจเขาก็รักษาเนื้อรักษาตัวกันเพราะเห็นชัดว่าประเด็นฟื้นหรือไม่ฟื้นไม่ใช่เรื่องวิชาการหากเป็นเรื่องการเมืองไปแล้ว

ด้วยเหตุนี้แหละการเถียงกันในเรื่องการฟื้นหรือไม่ฟื้นจึงมีประโยชน์น้อย และรังแต่จะทำให้ผู้คนเดินถนนสับสนมากยิ่งขึ้น และหากมีคนจำนวนมากเอนเอียงไปในทางเชื่อว่าไม่มีแนวโน้มฟื้นตัวแล้วก็อาจกระทบความเชื่อมั่นจนทำให้การแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจยากยิ่งขึ้น และต้องให้เวลามากขึ้น

ซึ่งคนที่ต้องทนทุกข์ทรมานและนานที่สุดก็คือคนไทยด้วยกันเองนี่แหละ

สิ่งที่น่าถกเถียงกันแทนประเด็นฟื้นหรือไม่ฟื้นก็คือ ในภาพรวมการแก้ไขวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันได้ดำเนิน

ไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่ และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เห็นกันนี้ก็กำลังนำไปสู่ความเป็นปกติของระบบเศรษฐกิจ หรือห่างออกไปจากสถานะนั้น

พูดง่าย ๆ ก็คือ เศรษฐกิจไทย "สร้างไข่" แล้วและกำลังอยู่บนเส้นทางสู่ความเป็นปกติ หรือยังคงจับหนังกอยู่ และทรุดลงไปทุกที อย่างห่างออกไปจากความเป็นปกติ

คำถามเช่นนี้ ผมคิดว่าคงง่ายต่อการตอบมากกว่าคำถามว่าเศรษฐกิจฟื้นตัวแล้วหรือยัง ดังที่โพลทั้งหลายชอบถามกันและได้คำตอบมาโดยผู้ถามและผู้ตอบเองก็ไม่ค่อยแน่ใจเหมือนกันว่า "ฟื้นตัว" หมายถึงอะไร

สำหรับคำถามนี้ ผมขอตอบอย่างเต็มปากว่าเศรษฐกิจไทยกำลังเคลื่อนเข้าสู่ความเป็นปกติอย่างชัดเจนถึงแม้ว่าจะไม่เร็วดังใจนึกและยังมีความแปรปรวนอยู่มากก็ตาม

ไม่ต้องดูตัวเลขเศรษฐกิจให้ปวดหัวก็ได้ สังเกตดูง่าย ๆ ว่าถ้าหากการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจที่ผ่านมามีได้ก่อให้เกิดการเคลื่อนเข้าสู่เส้นทางของความเป็นปกติแล้ว

ประชาชนไทย นักธุรกิจทั้งไทยและต่างประเทศองค์กรที่ให้กู้ยืมเงินไม่ว่า ADB WORLD หรือ BANK หรือ IMF หรือธนาคารส่งออกและนำเข้าของญี่ปุ่น หน่วยงานประเทศต่างๆ องค์การเศรษฐกิจอื่นๆ ในระดับโลก ตลอดจนเจ้าหน้าที่ต่างประเทศจำนวนมากมายที่ทั่วโลกคงได้ออกมาโวยวายให้แก่เงินไทยบางและวิธี

...“สิ่งที่น่าถกเถียงกัน
แทนประเด็นพื้นหรือไม่พื้น
ก็คือ ในภาพรวมการแก้ไข
วิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมา
จนถึงปัจจุบันได้ดำเนิน
ไปในทิศทางที่ถูกต้องแล้ว
หรือไม่”...

การเพื่อเปลี่ยนทิศทางของเศรษฐกิจไทยกันมานานแล้ว

อย่าลืมว่าหากเศรษฐกิจไทยกลับสู่ภาวะปกติ ผลประโยชน์ก็จะตกอยู่กับคนเหล่านี้ มีรายได้เพิ่มขึ้น ได้เงินกู้คืน ขายสินค้าได้เพิ่มขึ้น ความเชื่อมั่นในภูมิภาคเพิ่มขึ้น หนี้ก็ได้เพิ่มขึ้น ลงทุนในประเทศเราได้มากขึ้น ได้ทำมาค้าขายกันมากขึ้น (บางคนก็เชื่อในทฤษฎีสมคบของคนต่างชาติที่วางแผนให้ไทยล้มจม อาจบอกว่าต่างชาติต้องการให้พึ่งมากกว่านี้ ผมก็อยากบอกว่า หากมีการสมคบกันจริง เขาได้ชื่อของถูกของเราไปแล้ว และช่วงนี้ค้ำแรงให้ของที่ซื้อไปมีมูลค่าสูงขึ้นด้วยการเร่งพื้นเศรษฐกิจ)

หากถามคนต่างประเทศ ไม่ว่าจะ
เป็นนักธุรกิจ เจ้าหนี้ นักลงทุนใน
ไทย ผู้ร่วมทุนกับไทย ผู้ประกอบ
ธุรกิจของไทย ผู้ทำมาค้าขายกับ
ไทย ว่าอยากให้มีการเลือกตั้ง
ใหม่ในวันนี้หรือไม่ ผมมั่นใจ
ว่าไม่มีใครต้องการ

ไม่ใช่เพราะเขารักรัฐบาล
ชุดนี้อะไรอย่างที่สุดใจ แต่เป็น
เพราะเขากลัวมีการเปลี่ยนแปลง
ชุดอำนาจใหม่ มีการ
เปลี่ยนแปลงรัฐมนตรีใหม่
และนโยบายใหม่ โดยเฉพาะ
ด้านเศรษฐกิจในยามที่กำลังเข้า
ด้วยเข้าข่มขู่อยู่

ทำไมเขาจึงไม่ยอมให้นโยบาย
เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลง ? ก็เพราะเขา

เชื่อว่าด้วยการดำเนินนโยบายที่ผ่านมา
เศรษฐกิจไทยกำลังมีโมเมนตัมเคลื่อนเข้าสู่ความเป็น
ปกติมากขึ้นทุกวัน การเปลี่ยนแปลงนโยบายใหม่หมายถึงความ
เสี่ยงที่เพิ่มขึ้น ขาดความต่อเนื่องของนโยบาย ซึ่งอาจนำเศรษฐกิจ
ไปสู่ภาวะเคลื่อนออกไปคนละเส้นทางกับการกลับเป็นปกติก็
เป็นได้

ถ้าท่านเข้าใจว่าผมที่กักเอาเอง ก็จงลองถามคนต่างชาติที่

ทำธุรกิจในบ้านเราและดองอำบนทวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจไทย
ที่นักวิเคราะห์ต่างประเทศผลิตกันออกมามากมายในแต่ละวัน
ทาง INTERNET ดูก็ได้ว่าเขาเข้าใจภาวะเศรษฐกิจไทยอย่างไร
และเขาต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายแก้ไขเศรษฐกิจ
หรือไม่

คนไทยเราคัดค้านเองเท่านั้นแหละครับที่สนับสนุนในภาวะที่แท้
จริงของเศรษฐกิจเรา ผู้นำต่างประเทศนักวิเคราะห์ต่างประเทศ
องค์กรต่างประเทศ นักเศรษฐศาสตร์ในต่างประเทศ นักธุรกิจ
ต่างประเทศ ล้วนเข้าใจดีกว่าเราทั้งนั้น เพราะประเด็นภาวะ
เศรษฐกิจไทยสำหรับเขาเป็นเรื่องวิชาการ เป็นเรื่องวิทยาศาสตร์
ที่พิสูจน์ได้ด้วยข้อมูลเศรษฐกิจที่ปรากฏ

แต่สำหรับคนไทยเราเองเป็นเรื่องการเมือง เป็นเรื่องของ
ชอบหรือไม่ชอบรัฐบาล อยากให้ใครเป็นนายกฯ ชอบหรือไม่
ชอบ รบ.คลัง เป็นเรื่องของความรู้สึกส่วนตัวหรือการเอา
สถานะเศรษฐกิจส่วนตัวมาวัดสภาวะรวมของเศรษฐกิจ (ส่วน
หนึ่งเป็นเพราะเราไม่คุ้นเคยกับสภาวะกลับสู่ภาวะปกติหลัง
วิกฤตเศรษฐกิจ)

สำหรับตัวผมเองประเด็นสำคัญไม่ใช่เศรษฐกิจไทยเข้าสู่
ภาวะปกติแล้วหรือยัง หากทำอย่างไรที่คนไทยทั้งชาติจะช่วยกัน
ประคับประคอง (มีคนส่วนหนึ่งคือมือไม่พายแต่ก็ยังไม่เอาเท้า
ราน้ำ) ให้เศรษฐกิจของเราเดินหน้าเข้าสู่ภาวะปกติต่อไปเรื่อยๆ ใน
เวลาอันรวดเร็วอย่างไม่ประสมประสมหยุดชะงักถอยหลัง

เพื่อให้ผู้คนจำนวนมากที่ประสบภาวะลำบากยากเข็ญมา
นานได้กลับมามีค้ำชีพปากอีกครั้ง

ผมเชื่อว่าถ้าหากการแก้ไขปัญหาระบบเศรษฐกิจไทยที่ผ่านมามี
ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศสูงขึ้นจนมีความเชื่อมั่นต่อ
เศรษฐกิจไทยดีขึ้นแล้ว ไม่ทำให้ส่งออกขยายตัวอย่างต่อเนื่องจน
มีการเกินดุลชำระหนี้ ไม่พยายามแก้ไขปัญหาระบบการเงิน
และปรับปรุงกฎหมายเศรษฐกิจ

ไม่สามารถควบคุมเงินเฟ้อไว้ในระดับต่ำ ไม่ทำให้การใช้จ่าย
และการลงทุนในภาคเอกชนกระเตื้องขึ้น ไม่ทำให้การจ้างงาน
กระเตื้องขึ้น ไม่ช่วยเหลือคนยากจนให้พออยู่รอดในวิกฤตนี้ได้
ไม่มีการดำเนินการนโยบายเศรษฐกิจอย่างสูงรีดอย่างมีเหตุมีผล
นำศรัทธา ไม่ทำให้เกิดโมเมนตัมของการเข้าสู่ความเป็นปกติ
แล้ว ฯลฯ

รับรองถูกโหล่งจากผู้คนทั้งในประเทศและต่างประเทศที่มี
ผลประโยชน์ร่วมกันตกเวทีไปเสียมานานแล้วครับ

□□□